

Merc., *Folkl.* 1, 342). *Registrable. Registrador. Registrament* [Lacav.].

Enregistrar (i deriv.), variant rara, recent i afrancesada [Lab. 1839, però com a «antiquada»], ben poc recomanable. Per fugir del cast. i acostar-nos al fr., en realitat fugiríem del cat.: no es veu cap raó per enganyar-nos-en puix que no hi ha cap altra llengua on aquest verb no aparegui més tard o al mateix temps que en català (el castellà [mj. S. xv] fins és probable que el vagi imitar de la nostra llengua); cf. it. *registrare* [princ. S. xiv, Dante], angl. *to régister* [S. xiv], fr. *enregistrer* [algun cas en el S. xiii, però sobretot des del xiv]. És sabut que hi ha ben pocs arxius estatals tan copiosos a l'Edat Mitjana com el nostre, i la nostra cancelleria figurava al cap entre les més actives i ben organitzades del món.

Suggestir [1695, Lacav.], pres del ll. *süggërrë* 'portar per sota', 'ficar dins sense notar-se': «*suggestir* alguna cosa a algú: alicui quidpiam in aurem suggerere; si vós ho olvidau jo vos ho *suggestiré*», id. Belv.; «les paraules totes soles no poden *suggestir* aquests estats d'ànima», Coromines (*Presons Imag.*, 192; ja imprès així, amb *suge-* en l'autògraf; en algun altre passatge sembla usar *suggestionar* amb aquest sentit); *suggestiment* [Lacav.].

Suggestió [fi del segle xiv, Belvitges: «l'acció de suggerir, l'espècie suggerida», «la temptació del dimoni», en aquest sentit ja Ant. Canals: «lo diable serp és allengosa, e si no contrasta hom al seu cap, ço és a la primera *suggestió*, tot se'n entre dins en les entranyes ---», Carta de St. Bernat, *CoDoACA* xii, 628.1f.]; «aqueu qui aquesta *suggestió* aurà feyta --- és tengut lo *suggestor* --- de restituir al creador per --- lo fals consell», *CostTort.* (Ol., p. 89.2).

D'aquí: *suggestionar* [no encara Lab. 1888; sí Coromines, 1897, supra, i Vogel]; *suggestionable*; *suggestionant*; *suggestiu* [c. 1920, no Lab. ni Vogel], *suggestivitat*; *suggestivisme*; *suggestor*. *Suggestència* és un mot recent, que fins c. 1930 recordo inoït tant en català (manca encara *DFa.*) com en castellà d'Espanya, mentre que el 1939 era ja paraula de moda a l'Argentina; n'hi ha algun cas espars entre nosaltres: «no solament en fou el *primum movens*, aportant-hi una pila de *suggestències*, sinó que també m'auxilià quan la vaig escriure», JRuyra, *O. C.*, p. 1141a; però fins en aquest moment encara tothom usava *suggestió* en aquest sentit en cat. (Belv.) i a Madrid *sugestión* («cualquier *sugestión* de Vd. será para mí muy útil», carta de MzPidal a PCoromines, 1930); de llavors ençà l'ús del cast. *sugerencia* s'ha introduït fermament en el cast. d'Espanya i en cat., perquè té l'avantatge de distingir l'acció de suggerir o donar una idea de la de *suggestionar*, però en català s'ha usat i usa molt *suggestiment* [S. xvii; *DFa.*] que més aviat sembla preferible amb aquest ofici.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *gesta, gestar, gestació, gestatori, gesticular, gesticulació, gesticuladori, gestim, gestió, gestionar, gestor, gestoria, gestura, gerent, gerència, gerundi, gerundiu,*

agestió, congesta, congester, acongestar-se, congira, Les Congires, congera, congestió, congestionar, congestiu, descongestionar, digerir, digest, digestar, digestible, digestibilitat, digestió, digestiu, digestor, digerent, digerible, digeriment, degerir, egerir, indigest, indigestarse, indigestible, indigestibilitat, indigerible, ingerir, ingestió, ingerència, registre, registrar, registrable, registrador, registrament, enregistrar, suggerir, suggestiment, suggestió, suggestionar, suggestionable, suggestionant, suggestiu, suggestivitat, suggestivisme, suggestor, suggerència.

Gestació, gestar, gesticular, gestió, gestionar, gestor, V. gest Get, getar, V. gitar Getiu, V. gitar i llata Getolim, V. jatolim i dictam Giba, V. gep Gibar, V. etzibar

GIBELÍ o GIBELINA, 'espècie de mart, la pell del qual s'usa per a abric', del fr. *zibeline*, fr. ant. *sebelin*, que vingué d'una llengua asiàtica, per conducte del rus *sóbolí* i l'al. *zobel*. □ 1.ª doc.: 1284.

«Fahines, volps, gatz martrins, *jebelines*, putoys ---», doc. ross. de 1284 (RLR iv, 371); «quant --- han parit / volen lo lit / encortinat, / tot lo millor / --- / may res los fall, / cost que costàs: / un mart al nas, / dels *gebelins*, / per vint florins, / quan fa lo fret; / e ventallet / de tres colòs / per les calòs / ---», JRoig (*Spill*, 8333). Més documentació en els *DAG.* (s. v. *gebelle* i *gebelle*) i *AlcM.* Per a l'etimologia i orientació relativa a la història del mot, veg. *DECH/DCEC* (GIBELINA).

Gibella, V. gibrell Giboria, gibós, gibositat, V. gep Gibre, V. gebre

GIBRELL, del més antic LLIBRELL, que és encara la forma valenciana: mot germà del cast. *lebrillo*, però d'origen incert; potser de *LABRĒLLUM, diminutiu del ll. *LĀBRUM* 'pica', 'tina', 'banyera', 'trull', però caldria que ens hagués vingut del mossàrab *librél*, car d'altra manera no s'explicaria la *i* del català ni la *e* del castellà; teoria que no manca de versemblança, vista la cronologia, però que no és pas ben segura; de tota manera *gibrell* i *ribell*, també molt estès dialectalment, surten de *llibrell* per dissimilació. □ 1.ª doc.: *librell*, c. 1390; *gibrell*, 1498; mossàrab *librél* S. xiii i ja c. 1100.

«--- En lo regne de València --- experiència nos ensenya que aquesta és una de les pus assenyalades terres del món, si pensats en --- les seues nobleses, de les quals vos diré algunes --- La primera --- la segona --- la vint-e-setena --- la obra comuna de terra que's fa a Paterna e a Carçe, axí com jarres, cantes, olles, terrassos, escudelles, cresols, *librells*, rajoles, teules --- mas sobretot és la bellesa de la obra de Manizes ---», Eiximenis (*Regiment, NCl.* xiii, 32.28). D'aquests anys mateixos és el *Torcimany* d'Aversó (on *librell* rima amb *castelb, capelb, novelb* etc., 1434.28). «Una dona pobra --- manlevà un vexell de terra gran per garbellar --- lo forment: posant aquell vexell de terra